

Plaute, 1472. Inc 191

Pere Miquel Carbonell ha adaptat els primers fulls del seu Plaute al format habitual de les còpies escolars dels poetes clàssics. Afegeix unes notes introductòries -a tall d'*accessus auctoris*- consistents en dades sobre la biografia del comediògraf segons la crònica d'Eusebi-Jeroni i extractes de Ciceró i Quintilià. Glossa les comèdies a la interlínia i als marges. No és rar trobar-hi variants textuais, indicatiu que treballava amb més d'un exemplar o, com a mínim, amb un que ja incorporava aquest tipus de glosses. És un cas paral·lel al del seu Sal·lusti (Biblioteca de Catalunya, ms. 448), acabat de copiar el 1472, durant el setge de Barcelona, on cita els exemplars dels seus col·legues el notari i arxiver Jaume Garcia (m. 1475) i el secretari reial Jaume Martí, i n'extreu variants i postilles. Les notes marginals afegides a l'incunable de Plaute remeten a la tradició lexicogràfica i gramatical clàssica: Varró, Festus, Servi, Donat, Priscia i, sobretot, Noni Marcel. D'aquest autor s'extreu, per exemple, la definició dels "versipelles" -"dicti sunt quolibet se commutantes"-, un terme pejoratiu que Carbonell utilitza més d'una vegada per referir-se als qui el critiquen dins i fora de l'Arxiu Reial i que també és recollit al *Liber elegantiarum* de Joan Esteve.